

A

Εἰς τὴν Ἀποδυνίαν.
(Ingressum e patria.)

Εν γυνὴ Δύοβω τὴν Βίβαλον ἰστίαν
Λιπὴν ἰδάνω πρὸς πόλιν Σινυβρίας.
Στιβουμένη γὰρ ἀπὸ ρομφαίας θάσσου,
καὶ σὺρην ἡλχαίαν ἀρριουμένη,
καὶ θυγίωσας τὴν Εὐάαν πρὸς πόλιν.
καὶ φασὶ καὶ ἄλλοι ἰστιάχνοισι δαύτην,
ὡς ὡς γὰρ τὴν ἰδάνω τὴν Εὐαίαν.

Οἷον δὲ δύνω τὴν Ἀθούραν τὸ ὄλυναι,
τὴν Ἀναδύν δὲ πλὴθος ἡρριουμένη
ὁδοσάκουσαν τοῖς δόξασιν ἡνέδαν,
τροφῶν, πινύων, ἀρπαγῶν καὶ χηρυδίων,
ἄνδρων, γυναικῶν μνηστῶν καὶ παιδῶν
καὶ παρθένων σὺν ἄλλοις καὶ μετὰ ἀνδρῶν,
γυναικῶν, φῶν χῆρας αἰγυθῶν ἄντων,
καὶ τὴν ὁρῶσαν ἡρριουμένην διῶν,
τοιαῦτα καὶ πρὶν τὴν ἰνδυνίαν.

Ἡ δὲ πόρρω τὸν δρόμον ποιομένη,
πράγμα σενναγῶν ἄφρον καὶ δαυδῶν,
ὁρῶν ῥαχίωσας τὰς ἀρῶνας ὡς θάσσου,
αἰχμῶν χανόνας καὶ διασπείρας ὄδας.
τοῖς ἀνδράσι ὡχρεῖται δὲ καὶ κενδρινοῦνται
Νηπῶν καθίσταται, πᾶν πᾶν ἰνδυνίαν ὄδας.
οἱ δὲ ἀρῶναι ὡς ἀνδρῶν ὡς γὰρ ἡ πόλις,
ὄδας ἰδάνω, οἰχέται καὶ πᾶν πόλις,
Ἐφασκεν δὲ χῆρας ἰνδυνίαν.

Ἰωάννου Γρυζίου!
(Incunde, ut videtur
saeculo X):
Carmina Varia.

J.-A. Cramer:
Anecdota Graeca
ex Codd. Paris.,
tom. IV, p. 265

cod. 352, Suppl.
à Migne: Pat. Graec.
t. 106
p. 956-959

2
"Ημεναι αἰταί. πάλαι γὰρ, πάλαι φέρεται.
Καὶ δὲ γὰρ ἡμεῖς ἡμῖν τὰς ἰδαιδαι.
Διδόναι ἀρχὴν. ἀλλὰ τὴν βλάστην ὅρα
Αὐτοβλάστη γὰρ ἡμεῖς ἐκτελεσθῶμεν.
Τίς καὶ παρὶς τῆς χρεῖς δὴν ἔδωκε;
Τίς καὶ γινώσκωντες ὡς τὸ γινώσκων καὶ ἡμεῖς
Θεοῖς, φέροντες ἀλλοῦς καὶ ἡμεῖς ἀνελκυσθῶμεν
τῇ Καιορῶν δὲ, καὶ τὸ παρ' ἡμεῖς ἰσχυροῦ;
Οὐκ ἔστιν οὐδὲν. Ἀλλὰ χαίρειν ὡς δὴ
ἡμεῖς, δέχοιο τοῖς οὐλοῖς ἡμεῖς,
ἡμεῖς ἰδούμεν. Οὐ γινώσκωντες ὡς χρεῖς
Λίαντα καὶ ἡμεῖς, οὐκ ἔστιν ποτὶς ἰδούμεν
Οὐκ ἔστιν ὅτις ἔστιν καὶ δαυρὸν
τῶν ἀρχῶν ἡμεῖς ὡς ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἡμεῖς οὐδὲν ὡς ἡμεῖς ἡμεῖς
Οὐκ ἔστιν ἡμεῖς, ἀλλὰ ἡμεῖς ἡμεῖς
Οὐ γινώσκωντες τὸ ἡμεῖς ἡμεῖς
τῶν ἡμεῖς, ἡμεῖς ἡμεῖς
τὰ παρὶς ἡμεῖς. Οὐ γινώσκωντες
ἡμεῖς ἡμεῖς, ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς (aliquid hic excidit)
ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς,
καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
Εἰς τὸν ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς.
Οὐ γινώσκωντες καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς
ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς, ποτὶς δὴ.
τῶν ἡμεῖς ὡς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
ὡς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
Διδόναι τὰ ἡμεῖς, παρὶς ἡμεῖς ἡμεῖς.
Μονοβλάστη γὰρ ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς
Βλάστη ἡμεῖς ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς.
Ὁ δ' ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς,
(ἀνελκυσθῶμεν)

Ὅπως πᾶν ἔργον, καὶ δοῖν δόρυ
 συνέπλεον δὲ δὲ ἄρτι, καὶ συνεπλάττει
 πᾶθος ἡ πολλὰ οὐκ ἐκταραχύν, καὶ εἴποι
 οὐδὲν γινώσκει μὴ ἐκταραχύναι χθόνα.

Π
 Ποιοὶ δὲ λοιπὸν δύναται ἐν παρὶς
 θανόντων, ἢ ποῦ, ὅσοι καὶ κενὸν
 καὶ σφραγὶς φέρονται ἰσχυρὰ γόνυ;
 ἢ πῶς οὐκ ἐκταραχύναι ἡγεμονίαν,
 κάλλος ἐκταραχύναι καὶ ἐκταραχύναι
 Νεμεῖον ἀθάνατον; οὐ γὰρ ἐκταραχύναι χθόνα,
 καὶ δὲ θάνατον, ἢ ποῦ, παρασκευάζει;
 ἢ πῶς δαίμων καὶ σφραγὶς καὶ γόνυ
 πᾶθος ἡ πολλὰ μὴ φέρονται καὶ δαίμονα;

Ὅτι ἐκταραχύναι ἐκταραχύναι ἐκταραχύναι,
 Ἀρεῶν καὶ πῶς καὶ ἐκταραχύναι παρὶς,
 ἢ ποῦ ἐκταραχύναι ἐκταραχύναι ἐκταραχύναι,
 ὡς αὐτὰ ἐκταραχύναι καὶ ἐκταραχύναι ἐκταραχύναι.